

Oordeel niet

Het is woensdagavond rond een uur of 6 wanneer de overbuurvrouw aanbelt. Het eerste wat door mijn hoofd gaat is 'Oh, leuk, ze komt even kennismaken'. Toen zij enkele maanden terug hier in de straat was komen wonen had ik haar namelijk gezegd dat ze steeds welkom is, mocht ze even willen kennismaken. Ze zei dat ze het toen best wel druk had, maar dat ze zeker en vast eens zou langskomen.

Helaas bleek al vlug dat ze nu niet zomaar even aanbelde om kennis te maken. Tijdens het poetsen wou ze een tapijtje uitkloppen op straat en toen was haar voordeur dichtgevallen.

Gelukkig kende ze het telefoonnummer van haar man uit het hoofd. Zo kon ze met mijn gsm naar hem bellen in de hoop dat hij hun schoondochter zou kunnen bereiken. Die had namelijk een reservesleutel. Helaas bleek dit later geen oplossing te zijn, aangezien de sleutel langs de binnenzijde in het slot stak. Er zat dus niets anders op dan een slotenmaker te bellen.

Terwijl we zaten te wachten bood ik haar een kopje koffie aan en zo hadden we onverwacht toch even de tijd om elkaar wat beter te leren kennen.

Ze vertelde me dat ze 3 jaar geleden uit Oekraïne was gevlucht omwille van de oorlog. Ze heeft Nederlandse les gevolgd via avondschool en een tijdje in de horeca gewerkt. Van opleiding is ze eigenlijk ingenieur maar het lukt haar niet om haar diploma hier te laten herkennen. Daarvoor heeft ze 1 bepaald document te kort, en door de omstandigheden in haar thuisland kan ze dit niet bemachtigen. Daardoor werkt ze momenteel als poetsvrouw bij mensen thuis. Ik merk dat dit haar zwaar valt, dat haar diploma waar ze zo hard voor gestudeerd heeft hier niets betekent. Haar pijn is duidelijk voelbaar tijdens ons gesprek.

Ondertussen was het 19uur geworden en was er nog steeds geen slotenmaker te zien. Over 15 minuten zou onze Bijbelavond van start gaan hier beneden in de foyer. Dus nodigde ik haar uit om mee naar beneden te gaan, dan kon ze daar samen met mij wachten. Zo kon ze ook enkele mensen van onze kerk ontmoeten. Een voorstel waar ze dankbaar op in ging.

De slotenmaker liet uiteindelijk nog op zich wachten tot 20u45. Toen hij aankwam stelde ik aan de buurvrouw (en haar schoondochter die ondertussen was gearriveerd) voor dat ik gerust nog even bij hen kon blijven, voor mocht het nodig zijn i.v.m. de taal.

De diepere waarheid is - maar dat zei ik haar niet - dat ik eigenlijk bang was dat de slotenmaker misschien misbruik zou maken van het feit dat ze anderstalig is en dat hij haar daardoor te veel zou aanrekenen. Toen echter bleek dat de man uit Tsjetsjenië kwam en net als de buurvrouw vloeiend Russisch praatte schoot plots de Schriftlezing uit één van mijn recente overdenkingen door mijn hoofd: OORDEEL NIET, OPDAT ER NIET OVER JULLIE GEOORDEELD WORDT. (Mt. 7:1)

Oh, wat voelde ik mij plots klein en beschaamd. Maar wat een mooie les kreeg ik vandaag van onze God.

'Heel de wereld is van God en je komt God net zo goed op straat tegen als in de kerk.'

Deze zin uit het boek 'De toekomst van de kerk' van Aarnoud van der Deijl kwam nog geen uur daarvoor aan bod tijdens onze Bijbelavond.

Een les die ik dankzij mijn Oekraïense buurvrouw en de Tsjetsjeense slotenmaker nooit meer zal vergeten.

Nadine Van Parys
gemeenteschrijver

¹Oordeel niet, opdat er niet over jullie geoordeeld wordt. ²Want op grond van het oordeel dat je velt, zal over jou geoordeeld worden, en met de maat waarmee je meet, zal jou de maat genomen worden.

Matteüs 7:1-2 (NBV21)